

Txarango se separa

El grup publicarà un nou disc, farà al llarg de l'estiu la gira de presentació i es dissoldrà el 2021

Una actuació de Txarango ■ X. CASALS

El govern crea 26 nous instituts escola per al curs vinent

S'afegeixen als 53 ara en funcionament

BUIXITS
Centre Caní

El Centre Caní de referència de les Terres de l'Ebre

Residència Canina, Centre de Formació, Etologia Felina i Canina

www.buixits.com tel. 607968703

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 17 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15213 - AVUI / Any XLI. Núm. 14083 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

L'acord fiscal entre govern i comuns enfila el pressupost

REFORMA • Pacten impostos més progressius amb la pujada de l'IRPF a les rendes més altes i la reducció a les més baixes

SUCCESSIONS • Es penalitzen les grans herències, s'incorpora un impost verd i els ingressos creixeran en 543 milions

RECTA FINAL • El llum verd definitiu als comptes queda pendent només de la negociació en matèria de despesa

Carles Puigdemont, amb Lluís Puig i Toni Comín al darrere, atén la premsa en sortir de la sala de sessions ■ EFE

Ajornament preventiu

Bèlgica s'avé a aturar les euroordres en espera de la decisió del TJUE

L'ESPORTIU

Futbol

Barça i Madrid sortiran del mateix punt cap al Camp Nou

Dispositiu especial per al trasllat de l'equip, per separat, davant l'acció del Tsunami

El Barça es trobarà el Nàpols en els vuitens de la Champions, i l'Espanyol, a l'Europa League, el Wolverhampton Wanderers

Farmàcia i Ortopèdia a mida (plantilles, mitges...)

M.P. Roca i Albero

ORTOPÈDIA - HOMEOPATIA - DIETÈTICA - DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS - ANÀLISIS DE SANG

C/ Nou, 1 / La Riera, 78 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 19 57

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel Clara Simó

Pep Cortés

Ha mort Pep Cortés, el famós actor i director alcoià que va treballar amb Ken Loach i amb tants d'altres. El teatre no tenia secrets per a ell, tot i que sembla que els darrers anys estava una mica oblidat.

Us en contaré una de magnífica de Pep Cortés: un dia se'm va presentar a casa. Serien els noranta, i em va fer un encàrrec curiós: tu que ets feminista, vull que m'escriguis un monòleg amb final tràgic. A veure si tota aquesta gentussa se n'adona, per fi, que els homes no tenen drets sobre les dones. Vaig acceptar l'encàrrec, que vaig titular *Còmplices*, i del qual ell va fer un muntatge extraordinari. Perquè Pep Cortés no era sols un actor –i molt bo, per cert–, era director, coreògraf i dominava totes les branques del teatre.

Com deia, ho vaig titular *Còmplices* perquè tinc la impressió, fins i tot darrerament que ha revifat el feminisme, que tota la societat és fidel a

Pep Cortés no era sols un actor –i molt bo, per cert–, era director, coreògraf i dominava totes les branques del teatre

la seva història i que, estant com estem tants segles submergits en la societat patriarcal, vulguem o no, controla els nostres instints baixos. Per a sorpresa meua, alguns dels amics més entranyables declaraven, en acabar la funció: "Ai, Isabel, ella es mereix la mort!" No em va passar una vegada sinó múltiples, reblant així el clau que a darrere de tot –excepte els racionalistes– som uns títols dominats per la història. La situació política actual n'és una bona mostra.

La segona ocasió que vaig col·laborar amb ell va ser a la Biblioteca de Catalunya, on solen fer funcions teatrals. A mi em deixaven improvisar, i hi havia com a amfitrió el meu estimat Pep Cortés; recordo que també hi havia l'intel·ligent David Fernández. L'atmosfera funcionava a la perfecció i les facècies teatrals eren oportunitatíssimes.

I em reservava una sorpresa el Pep Cortés. Va cantar una cançó que, amb la seva veu ronca, va brodar.

El trobarem molt a faltar, l'amic, l'actor i el director. I a sobre és d'Alcoi!

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

L'argentina de casa

La consogra argentina, mare de la nostra jove, ha vingut a conèixer i fer contemplació del net que tenim en comú des de fa tres setmanes. La tenim a casa. Es diu Sofia. Els pares i la criatura –un nen, Salvador– viuen al pis de baix, al mateix edifici. Ens pregunten si el sentim quan plora. Plora amb afició. No sentim res. La casa és antiga, les parets gruixudes, els sostres alts. La consogra i àvia ha vingut sola. Va arribar el dia que al Parlament argentí es feia el relleu presidencial del país: Mauricio Macri va entregar la vara a Alberto Fernández. Macri ha situat la inflació del país al cinquant per cent. El deute extern no es pot satisfer de cap manera. El seu substitut, podrà prendre mesures més satisfactòries? És del partit peronista. La seva companya en les llistes electorals i la que ha mogut tota la campanya és Cristina Kirchner. Fa quatre anys els argentins la van expulsar del poder en favor de Macri per haver situat també l'economia al límit i per la corrupció. Ara hi tornen a confiar. "No és que hi confiem. És que no sabem on agafar-nos. Fa tants anys que la situa-

“L'hem de convèncer perquè per Sant Esteve ens faci un àpat d'estiu

ció dura... Hi estem tan habituats...” S'entén que parla la consogra. Ara quan sigui una bona hora a l'Argentina, trucarà al marit per donar-li novetats d'en Salvador.

Es quedarà fins al dia 29. Ja ha vingut una altra vegada per Nadal. Que aquí sigui l'hivern mentre allà penetren en l'estiu sufocant no li ve, doncs, de nou. Fos com fos, tampoc l'hi vindria. La iconografia nadalenca és una creació de l'hemisferi nord que ha penetrat en l'austral. De l'equador en avall van servits de pel·lícules de Hollywood i postals de Nadal amb neu, llars de foc, gent abrigada i àpats calo-

rífics. Passant un dia per un carrer d'Ushuaia, la capital de la Terra de Foc i la ciutat situada més al sud del món, vaig caçar al vol una mare que deia a un nen que duia agafat de la mà: "En el norte, hijo mío..." A Ushuaia només hi ha "norte". Els altres tres punts cardinals queden anul·lats, no hi són, pertanyen a les tenebres marítimes. A l'Argentina sencera li passa una mica igual: l'atenció que el país projecta sobre els Estats Units i principalment sobre Europa, origen de la majoria de la seva població, és intensíssima. Segueixo les edicions digitals de *Clarín* i *La Nación*, els dos grans diaris del país. De vegades em sorprenen amb notícies d'Europa –el futbol inclòs, evidentment– que aquí encara no s'han divulgat. De Terra de Foc, que dista de Buenos Aires tant com Oslo de Gibraltar, no en diuen mai res. Només de tant en tant en recorden les Malvines.

Amb el fill ens hem conxorxat per convèncer la Sofia perquè el dia de Sant Esteve, després de respectar l'àpat típic de Nadal a Catalunya, ens en cuini un de fred com és habitual a Buenos Aires, "en el sur..."

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/79nufa>

A la tres

Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat

Política de tribunals

La política catalana no pot dedicar-se només a gestionar les qüestions internes, negociar les externes i passar comptes amb els seus ciutadans; també ha de passar periòdicament pel jutge. És el que té viure encadenat a un Estat on les lleis i la justícia no estan fetes per protegir les persones, els pobles o les nacions i els seus drets del poder de l'Estat, sinó justament per exercir el poder de l'Estat sobre cada un d'ells. Per això pot acabar passant, aquesta mateixa setmana, que l'exhibició al balcó del Palau de la Generalitat d'una pancarta reivindicativa crítica amb l'Estat espanyol tingui com a conseqüència la deposició del president de la Generalitat, Quim Torra, i la seva inhabilitació a pesar de ser un diputat elegit democràticament i investit pels representants dels ciutadans al Parlament de Catalunya. Però aquesta és només una de les tres cites amb la justícia transcendents que tindrà la política catalana abans no arribi

“Podria passar que un jutge espanyol deposi el president Torra i un d'uropeu defensi la immunitat de Puigdemont?”

Nadal. Ahir, sense anar més lluny, el president Puigdemont i els consellers Toni Comín i Lluís Puig, tots tres exiliats polítics de la democràcia espanyola, van comparèixer davant el tribunal de Brussel·les que ha de decidir sobre la tercera euroordre d'extradició que els ha emès el Tribunal Suprem. Les dues

anteriors van anar a la paperera i la tercera podria seguir el mateix camí si demà passat el Tribunal de Justícia de la Unió Europea –la tercera cita judicial de la setmana–, segueix el criteri de l'advocat general de la UE i dictamina que Junqueras, Puigdemont i Comín són eurodiputats a tots els efectes des del moment de la seva elecció, sense cap més tràmit, i que per tant gaudeixen d'immunitat. En aquest cas, Catalunya tindria un president i almenys un conseller (Clara Ponsatí s'hi podria afegir després del Brexit) exercint de diputats al Parlament Europeu mentre que Espanya els considera *prófugos de la justícia*. Un absurd de vergonya aliena que demostra de quina manera grinyola i molt, en el context de la Unió Europea, aquesta Espanya que utilitza les lleis, els jutges i l'estat de dret per aconseguir objectius polítics; en aquest cas, avortar un procés democràtic que podria fer que Catalunya sortís de l'Estat espanyol.

De reüll

Marga Moreno

Patint però molt dignes

La Marató de TV3 invoca sentiments contraposats. En principi, tot el que resulti d'una recaptació que s'acaba destinant a la millora de la situació de persones que pateixen en la seva quotidianitat, sovint de manera molt cruel, és inspirador i ens reconcilia amb la vida. Al costat, desperta també certes reserves cap a la necessitat, d'alguna manera, de fer espectacle del patint per instar la necessària col·laboració de la ciutadania per arribar allà on no és capaç l'administració, un tema, aquest, que també és una crida a la reflexió. Es

Un a un, van mostrar dignitat per demanar no caritat, sinó solidaritat

barregen les suspicàcies cap als gegants de la comunicació o la banca que gestionen la parafernàlia fent-hi constar ben clares les seves marques, amb la constatació del que ahir mateix recollia un reportatge en aquestes mateixes pàgines firmat per Virtudes Pérez: la necessitat de netejar consciències que

arrosseguem, qui sap si encara influïts per una educació que ens divideix en bons i dolents en funció d'accions sovint cosmètiques. I tanmateix, malgrat totes les recances, cal agrair l'exercici de divulgació dels experts i, sobretot, el testimoni dels afectats, en aquest cas per malalties minoritàries. Inexorablement pendents dels seus dolors, de la medicació insuficient, de la peregrinació per metges i sales d'operacions i de l'espant de les perspectives incertes, quan no fatídiques, família a família, van mostrar dignitat, esforçant-se a no fer llàstima, no demanant caritat sinó solidaritat.

Les cares de la notícia

BALLARINA

Maria Khoreva

Premi Carmen Mateu

La jove ballarina de 19 anys, primera solista en el Ballet del Teatre Mariinsky, és la guanyadora de la primera edició del Premi Jove Artista Europeu Carmen Mateu. La que ja és un referent internacional entre el jovent en el món ballet s'ha imposat entre 48 candidats de 16 països.

DIPUTADA AL CONGRÉS PER CIUTADANS

Inés Arrimadas

Atreviment sense límits

No és ni la líder del seu partit, acaba de patir un desastre descomunal que ha deixat Ciutadans amb deu diputats al Congrés i és absolutament irrellevant per als acords d'investidura de Pedro Sánchez, però reparteix consells, consells i propostes, com si acabés de guanyar les eleccions.

DIRECTOR DE LA FUNDACIÓ LA MARATÓ DE TV3

Lluís Bernabé

Un nou èxit

La Marató de TV3 ha tornat a ser un èxit de recaptació, aquest any per a la recerca de les malalties minoritàries. Va ser un cert la idea de fer sortir el programa del plató i escampar-lo pel territori amb les ciutats d'Olot, Tàrraga, Reus i, al final, Barcelona, com a centres de la festa.

EDITORIAL

Pas decisiu per al nou pressupost

L'acord per a la reforma fiscal entre l'equip de l'executiu de la Generalitat, liderat pel vicepresident i conseller d'Economia i Hisenda, Pere Aragonès, i el del grup parlamentari de Catalunya en Comú Podem, encapçalat per la seva presidenta, Jéssica Albiach, és un pas decisiu per assolir un nou pressupost. L'apartat d'ingressos incorpora una inèdita progressivitat fiscal, especialment en l'IRPF que s'apuja a les rendes altes i es redueix a les més baixes, eliminant beneficis fiscals en matèria de successions i incorporant un impost verd adient en moments d'emergència climàtica. La reforma fiscal augmenta els ingressos de la Generalitat en 542,6 milions i suposa una càrrega fiscal socialment més equilibrada, amb més redistribució de la riquesa.

Cal reivindicar la posició dels comuns oberta al diàleg amb el govern independentista de JxCat i ERC. I la decisió governamental liderada per Aragonès d'aproximar-se a l'espai liderat per Ada Colau. Ara bé, aquesta aliança certifica la ruptura del front independentista després que la CUP hagi descartat donar suport als comptes a diferència del darrer pressupost. S'obre pas, doncs, a una entesa entre els comuns i el govern de JxCat i ERC que segurament no és aliena a escenaris polítics paral·lels com ara les negociacions per la investidura de Pedro Sánchez i els comptes de l'Ajuntament de Barcelona. Cap pressupost no eliminarà problemes estructurals com el dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat espanyol. Però la renovació pressupostària seria una bona notícia perquè resulta fonamental per a la marxa econòmica del país i per a la prestació de serveis socials molt sotmesos a tensió amb les successives pròrrogues pressupostàries des del 2017.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Agost per Nadal
Les empreses logístiques fan l'agost per Nadal. El lliurament de mercaderies viu el seu moment àlgid entre el novembre i el gener.

10
anys

Impost en revisió
El PSC i ERC rebaixen les seves pretensions de reduir l'impost de successions per acomodar-se a les exigències d'ICV.

20
anys

Unió en revisió
La direcció d'Unió rebutja frontalment la possibilitat de fusionar-se amb CDC per superar els problemes de funcionament de la coalició.

Full de ruta

Miquel Riera

Igualtat a l'espanyola

Diu la Constitució Espanyola que tots els espanyols són iguals davant la llei, però això no vol dir que totes les lleis de l'Estat, amb les autonòmiques incloses, naturalment, hagin de ser iguals per a tots els espanyols. Això que és tan senzill i que rau en la mateixa essència que garanteix l'autogovern per a les diferents autonomies de l'Estat —és a dir, que cada *nacionalitat* o *regió*, Constitució *dixit*, pugui promulgar lleis i fer polítiques que estableixen diferències entre els *espanyols* d'un lloc i els *espanyols* d'un altre—, això que és tant senzill, dèiem, fa temps que no és factible. Des del PP i des del PSOE ja fa molt temps que, amb l'argument que es trenca la igualtat entre els espanyols, presenten recursos davant qualsevol llei catalana, per exemple, i sobretot, que proposi o dictami mesures que a la resta de l'Estat no es preveuen. La llista és llarga, però inclou les lleis catalanes sobre la pobresa energètica, la d'impostos a les begudes ensucrades i tantes d'altres, impugnades al Constitucional en pro de la *igualtat dels espanyols*.

Aquesta política difícilment es podrà trencar arran de les negociacions entre ERC i el PSOE per la investidura de Pedro Sánchez com a president del govern espanyol. Només cal veure com han reaccionat alguns *barons* socialistes, com ara el president aragonès, Javier Lambán, i el de Castella-la Manxa, Emiliano García-Page, a les propostes del PSC per trobar una sortida a l'atzucac català. El primer va titllar l'ceta de "supremacista" i el segon li va recordar que cal tenir en compte "tot el PSOE" si es parla d'Espanya. I això que les propostes dels socialistes catalans són ben lluny de l'encaix federalista proposat no fa gaire. Però a l'Estat qualsevol cosa que signifiqui una diferència per a Catalunya és vista com un greuge, com un privilegi que es voldria i que no es té. Per tant, la primera reacció, i l'última, és oposar-s'hi. Com es va fer, sobretot, durant el tràmit de l'Estatut del 2006. Passar-hi el corró, que va dir en Guerra. Doncs això.

La qüestió primera d'aquesta posició és que potser serveix per guanyar vots a Aragó o a Castella-la Manxa, però el que és evident és que no soluciona, ni de bon tros, la qüestió catalana. I potser quan la vulguin solucionar ja no hi seran a temps i veuran, estupefactes, des de les seves poltrones, com Catalunya se'n va.

Tribuna

Cesc Batlle. Enginyer industrial. MBA

Tapirs jardiniers

Aquest mes de febrer, Lucas Paolucci, de l'Institut de Recerca Ambiental de l'Amazones, publicava a *Biotropica* un estudi sobre la influència dels tapirs en la regeneració dels boscos cremats de l'Amazones. Òbviament, un ingredient indispensable per a la regeneració d'un bosc cremat és l'aportació a aquest terreny de les llavors de les plantes que l'han de regenerar. I, en aquest sentit, hi ha molts estudis sobre les aportacions que fan en aquest àmbit tant ocells com rat-penats. Però ocells i rat-penats topen amb límits en la mida de les llavors que ells poden aportar a la regeneració d'un bosc, la qual cosa fonamentalment dificulta la regeneració dels arbres. Afortunadament, aquesta no és una limitació que afligeixi gens els tapirs.

ELS INVESTIGADORS varen dur a terme, doncs, un experiment controlat a l'Amazones consistent a comparar el que ocorria en un terreny cremat de manera anual del 2004 al 2010, amb

el que ocorria amb un terreny prísti de la mateixa mida, i amb característiques similars d'humiditat, i de densitat i menes de vegetació, abans de començar l'experiment.

MITJANÇANT OBSERVACIONS de camp i càmeres automàtiques, varen poder comptar el nombre de visites dels tapirs a ambdós terrenys (61 al terreny prísti, i 120 al terreny cremat). I el 2016 varen fer recollida de totes les defecacions que varen trobar als dos terrenys (43 al terreny prísti i 72 al terreny cremat). Finalment, varen identificar i comptar totes les llavors que varen trobar en la suma de totes les defecacions (equivalent a 2,950 llavors anuals al terreny prísti, i 9,822 al terreny cremat). Això mostra que els tapirs tenen una claríssima preferència per a defecar (i, per tant, aportar llavors), al terreny cremat.

ALGUNS ARTICULISTES s'han mostrat perplexos sobre què podria estar motivant els tapirs a comportar-se

d'aquesta manera. Però jo crec que, si ens ho mirem des de la perspectiva de Gaia, el que està ocorrent és força obvi. Una selva frondosa ofereix molts més aliment als tapirs (que poden arribar a consumir 40 quilograms de vegetació diaris) i és molt més resilient i, per tant, al llarg del temps afavoreix la supervivència dels tapirs que hi viuen. Així, uns tapirs que tenen preferència per a defecar en boscos cremats es converteixen en agents actius de la regeneració forestal, ço que els beneficia a ells mateixos a la llarga, de retruc, i els dona més possibilitats de sobreviure i reproduir-se, que a uns tapirs que no tinguin aquesta preferència i, per tant, no ajudin a la regeneració. Aquest mecanisme repetit al llarg del temps acaba afavorint la selecció dels tapirs que regeneren, per sobre dels que no ho fan.

UN EXEMPLE MÉS que, a Gaia, aquelles espècies que promouen l'augment general de la vida, veuen la seva supervivència afavorida. I a l'inrevés.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Quin grau penitenciari correspon a un innocent?

■ Des que s'ha sabut la qualificació provisional dels nostres presos s'han començat a sentir veus de protesta pel grau que els han atorgat; diuen que els havien d'haver donat directament el tercer grau. De debò pensen que és el que els correspon? De debò pensen que se'ls pot tractar com a qualsevol delinqüent si no han comès cap delictes? Per mi qualsevol grau penitenciari és injust i està fora de raó, perquè en haurien de ser els presos polítics és a casa seva.

Dins d'aquesta situació kafkiana que estan fent viure, es veuen obligats a aplicar protocols que estan pensats per caustiques que no tenen res a veure amb la que tenen entre mans. En teoria, la presó serveix per reincorporar els pre-

sos a la societat i al món laboral, però aquests presos no tenen cap problema social ni dificultats per trobar feina; tot i així, diuen que els faran anar a cursets de reinserció social. Quins cursets? Els ensenyaran a escriure correctament un currículum? Els explicaran com han d'anar a una entrevista de feina? També ha de servir per evitar que el pres torni a delinquir. Això no sé com s'ho faran; com impediran que continuïn pensant com pensen? Els faran un rentat de cervell? Aquest punt, el tenen compliat, en Jordi Cuixart els ho va dir ben clar: ho tornarem a fer. No fem el joc a l'enemic embrancant-nos en discussions inútils i anem per feina.

GEMMA CERZO PUMARIEGA
Barcelona

Grans esperances

■ Amb la simple constatació del nostre entorn, prenem consciència que el món va

malament. Rancunioses paraules i actituds hostils es manifesten, sense rubors, en tota peroració pública. Les veus que les diuen poden canviar però no els problemes, les qüestions, que s'arrosseguen impertinents. Problemes i qüestions segueixen igual de greus, igual d'injustos, incrustats en el teixit humà que està tan intensament castigat per la desgràcia com absolutament absent en trobar solucions. No sap trobar solucions, i sembla que ens agafi de nou, a les grans qüestions del reconeixement i respecte a les nacionalitats, i al "procés"; i al cruel empresonament dels seus líders; a les antigues qüestions de la guerra i la gana, on al damunt la mort d'uns sí que erigeix la riquesa d'altres; a les migracions que busquen millorar sa vida; a l'atur als països rics i a la falta de feina als països pobres; a la dificultat per accedir a un sostre; al frau i l'evasió

fiscal a l'abast d'acaparadors de capitals; a la incapacitat universal per saber redistribuir la riquesa, i a tantes coses més. Ara s'hi afegeix l'escàndol del "canvi climàtic", ja denunciat i advertit per gent docta i sensible a la qüestió, i darrerament propagat per una noia, molt jove, que ho fa amb paraula planera i to apocalíptic, com Joan ho va fer per indicació de Déu. Si no hi posem remei, el món s'acabarà d'aquí a poques dècades, i s'acabarà perquè de remei no en posem cap, malgrat els multitudinaris aplecs de figures importants, que figura que hi treballen amb afany. De solucions, cap; de consells, els mínims, i que no arribin a molestar els que dominen el món. Qui o quins faran el miracle? En ells ens encomanem i hi posem nostres grans esperances.

MIQUEL OLAYA GALCERAN
Barcelona

La frase del dia

“Abstener-nos seria com demanar al PSOE l'abstenció amb un govern del PP i Vox a la vicepresidència”

Pablo Casado, PRESIDENT DEL PP

Tribuna

Francesc Torralba. Director de la Càtedra Ethos de la URL

Aparença i autenticitat

Ser autèntic és la resultant d'un llarg i difícil itinerari d'aproximació a un mateix. Consisteix a mostrar el que s'és, a revelar la profunda naturalesa del propi ésser, però això solament és viable si es realitzen dos moviments: el camí cap endins, per identificar què soc, o més ben dit, qui soc, i, a la vegada, el moviment extàtic, cap enfora, per revelar, a través de la paraula, del gest, de l'acció i de l'obra, qui soc.

L'AUTENTICITAT és la revelació de l'ésser, mentre que el conreu de l'aparença és la higiene del cutis, una operació de cosmètica que no travessa l'epidermis del jo. Aparentar és, de fet, voler semblar el que no s'és, o més del que s'és, o intentar emular algú que no soc, però que voldria ser. És una servitud de la cultura del tenir.

EN LA SOCIETAT DEL TENIR, cada ésser humà és valorat únicament per allò que té. És la transformació del subjecte en objecte. El qui no té es veu obligat a aparentar que té per ser acceptat, però el qui té encara vol semblar que té més i, per tant, ha d'aparentar que posseeix més del que sembla. Mentre aquesta obsessió malaltissa pel tenir creix, s'empobreix l'ésser, la riquesa inherent que hi ha dins de cada ésser humà. La cultura de l'aparentar és, doncs, destructiva i censura allò més valuós que hi ha al dedins de cada ésser humà. Viure per aparentar és un exercici d'exhibicionisme que solament revela inseguretats, por i indignència. Inseguretats perquè revela que no estic prou segur de ser el qui soc, ni de mostrar el que soc als altres. M'acomplexo enfront del que soc, del que penso, del que sento, del que vull, i, consegüentment, ho censuro i mostro, de mi mateix, el que solament serà acceptat i valorat pels altres.

ÉS, DONCS, UNA FORMA de doble traïció,

perquè, en aparentar, em nego a mi mateix, censuro el meu ésser, però, a la vegada, traieixo els altres, perquè projecto una imatge de mi, del que soc i del que tinc que no es correspon amb la realitat i que m'exigeix un ardu paper de comediant que converteix la meua vida en un sànet.

EN EL VIURE PER APARENTAR hi ha, a més a més, por de la crítica dels altres, del seu refús, de la no acceptació i, finalment, indignència, perquè en la cultura de l'ex-

hibició es posa en relleu la necessitat d'agradar, de complaure, de ser algú, de ser reconegut.

AQUESTA SERVITUD a la cultura de l'aparença condueix al destí final de la traïció. Tant vull agradar als altres, que em traieixo. Tant vull ser reconegut, que nego el meu propi ésser. Poleixo l'escorça del meu ésser, perquè ningú no s'adoni del que soc, del que penso, del que sento, del que vull. M'embolcallo amb objectes que els altres desitgen per despertar la seva admiració o gelosia o enveja, perquè els altres tinguin necessitat d'acostar-se a mi.

FINALMENT, amb el xassís ben lluent aconseguixo atreure'ls cap a mi, els estiro com si fos un imant, però jo sé, quan els veig venir, que no venen per mi, sinó per la imatge que he donat, que no venen pel que soc, sinó pel que suposadament tinc i he exhibit.

LA CULTURA DE L'APARENÇA s'oposa radicalment a l'exercici de la nuesa. La primera ens condueix a l'amuntegament; la segona al buidament. Quan visc per aparentar, només m'interessa el vestit, el càrrec, el rol, la vanitat. Quan visc per a la nuesa, només m'interessa desprendre'm de tot, desempallegar-me del vestit, del càrrec, del rol i retrobar-me a mi mateix.

DIR NO A LA PRÀCTICA de l'aparença és l'única possibilitat de dir sí a la nuesa de l'ésser. L'aparença és una construcció fictícia que obeeix a la por. El desig de ser acceptats ens converteix en éssers pidolaires. Volem ser estimats i reconeguts pels altres i pidolem el seu afecte amb objectes llampants. El temor a ser marginats ens condueix a presentar una imatge de nosaltres mateixos que no respon a l'ésser profund. És, aleshores, quan sucumbim a la cultura de l'aparença.

“El temor a ser marginats ens condueix a presentar una imatge de nosaltres mateixos que no respon a l'ésser profund. És, aleshores, quan sucumbim a la cultura de l'aparença”

De set en set

Enric Serra

L'Estat és el problema

Dos exemples ben clars ens demostren, aquests dies, que el principal problema dels ciutadans (genèricament

parlant) és l'Estat que se suposa que administra el bé comú però que, en realitat, ha usurpat la representativitat popular i que no dubta a actuar fins i tot contra aquells a qui hauria de protegir.

El primer cas ens l'ha proporcionat la cimera sobre el clima celebrada a Madrid, que s'ha considerat un fracàs perquè molts dels objectius proposats per regenerar l'habitabilitat del planeta no han estat assumits pels països assistents. I quan un es pregunta per què, es troba una resposta tan previsible com funesta: perquè no són capaços d'afrontar les repercussions que les polítiques no contaminants tindrien per a les respectives economies i també per a les estructures de poder que els partits polítics ocupen o cobegen amb el padrinatge de les grans corporacions empresarials i financeres.

De manera similar succeeix en el segon exemple, que ens és més proper. El PSOE apressa ERC a tancar l'acord de governabilitat en el marc polític espanyol adduint que sense la investidura del president socialista no hi haurà taula de diàleg sobre el conflicte amb Catalunya. Però el cert és que aquesta taula està feta amb una fusta de l'antic règim, qui sap si rescatada del naufragi de Trafalgar o de qualsevol batalla colonial. I és altament probable que no aguanti ni el pes de les reivindicacions imprescindibles de l'independentisme ni l'acció devoradora dels corcs que constantment li aboquen les elits polítiques i econòmiques que es beneficien de l'actual model d'estat.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Negociacions per a la investidura de Sánchez

Casado i Arrimadas ja deixen en mans d'ERC la reelecció del president socialista

Nous instituts escola per al curs 2020/2021

Bargalló avança els nous espais educatius que combinaran primària i ESO

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'acord fiscal empeny el pr

PAS Govern i comuns tanquen un pacte sobre els ingressos que preveu retocar la majoria de figures impositives i farà créixer la recaptació en 542 milions l'any **SEGÜENT** Els comptes del 2020, ara pendents d'un acord sobre les despeses

Òscar Palau
BARCELONA

Govern i comuns van fer ahir un pas de gegant cap a l'aprovació del pressupost del 2020, amb la presentació d'un primer acord en l'àmbit dels ingressos que suposa una reforma fiscal *de facto* que afecta les principals figures impositives que depenen de la Generalitat, en la majoria dels casos per guanyar recaptació, tot i que també hi introdueix per primer cop minves a les rendes més baixes, tendència en què el vicepresident Pere Aragonès confia "seguir avançant" en el futur. A més, es crea un impost nou a les companyies elèctriques i de telecomunicacions, en la línia de gravar més els oligopolis i les grans rendes. Sumat i restat, quan estiguin del tot desplegades, les mesures pactades suposaran un increment estimat dels ingressos anuals de 542,6 milions, si bé en l'exercici del 2020, al llarg del qual s'anirien implantant, l'impacte es reduiria a 172,6.

"Avui fem un primer pas que ha de permetre tancar el pressupost en despeses; compartim prioritats, hem avançat molt i en les properes setmanes esperem tancar-ho", resumia el vicepresident, Pere Aragonès, que sortia a explicar l'acord al Departament d'Economia en solitari, malgrat que minuts abans havia escenificat una foto conjunta a la taula de negociació amb la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, i la presidenta de Catalunya

en Comú-Podem, Jéssica Albiach, que compareixien després a la sala de premsa, també per separat. "Els pressupostos són més necessaris que mai, perquè la necessitat no és del govern, sinó del país", sostenien totes les parts, que dividien en tres eixos els canvis pactats: "Progressivitat, fiscalitat verda i fiscalitat justa." L'acord, això sí, només tindrà incidència en el 15% de recaptació que depèn de la Generalitat, per la qual cosa tots avisaven que seguiran reclamant a l'Estat el retorn dels deutes històrics, així com la relaxació del límit de déficit, que els comuns concretaven que volen del 0,1%, i no del 0% com ara.

Si l'acaba aprovant el Parlament, l'acord beneficiarà les més de 205.000 rendes inferiors a 12.450 euros, que veuran créixer el mínim exempt de 5.550 a 6.105 euros. Els 12 milions que es perdran es compensaran amb escreix amb un augment de tipus per a les majors de 90.000, amb què es calcula recaptar uns 31 milions més entre els 52.000 declarants de més renda (l'1,5% del total). Seguint recomanacions d'organismes internacionals com ara l'OCDE i l'FMI perquè augmenti la progressivitat, la reforma també introdueix canvis que suposaran notables ingressos extres en successions, en què ara es tindrà en compte el patrimoni previ de l'hereu i es reconsideraran desgravacions a les herències més altes, per tal que els més rics paguin més. Uns 190 milions extres, es calcula.

Principals punts del pacte per a la reforma fiscal

I) IRPF

- Per als contribuents amb una base liquidable total, igual o inferior a 12.450 €, el **mínim exempt** puja de 5.550 € a **6.105 €**.
- Es divideix l'actual quart tram de la base general liquidable (que fins ara tributava a un 21,5%) en dos trams: un que va de 53.407,20 a 90.000 euros (que continua tributant al 21,5%) i un de nou **de 90.000 a 120.000 euros** (que s'eleva del 21,5% al **23,5%**). A més, el tipus **per al tram que va de 120.000 a 175.000 euros** puja del 23,5% al **24,5%**.

II) IMPOST DE SUCCESSIONS

- **Es reintrodueixen els coeficients multiplicadors pel patrimoni preexistent** per als contribuents dels grups de parentiu I i II (descendents, cònjuges i ascendents), de manera que els contribuents que rebin una herència i que ja tinguin un elevat patrimoni suportaran una major càrrega (per a quantitats superiors a 500.000 euros).
- **Es redueix la bonificació en la quota tributària per als grups de parentiu I i II**, mantenint la bonificació del 99% per als cònjuges. La reducció s'aplica de manera progressiva en funció de la base imposable, passant a ser del 60% al 0%. Així, per als trams d'herència de fins a 100.000 € s'aplicarà la bonificació íntegra del 60%, i aquesta s'anirà reduint fins a arribar als trams d'herència superiors als 3 M€, on la bonificació serà del 0%.

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Les frases

"Aquest és un gran acord en matèria de fiscalitat, perquè abraça una pluralitat ideològica important del Parlament"

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

"És una demostració de la voluntat de diàleg i la capacitat negociadora i d'arribar a acords d'aquest govern i els comuns"

Meritxell Budó
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

"Aquesta reforma fiscal ens apropa a un país amb justícia social; era un acord necessari per blindar els serveis públics"

Jéssica Albiach
LÍDER CATALUNYA EN COMÚ-PODEM

L'impost de transmissions patrimonials es rebaixa a la meitat per a famílies monoparentals amb renda inferior als 30.000 euros, fet que es compensa amb un augment de la recaptació per modificacions puntuals en les escriptures de divisió horitzontal de parcel·les i l'adquisició d'habitatges per part d'immobiliàries. A més, es reduirà la bonificació per lloguer que

ara inclou l'impost sobre habitatges buits, per gravar més els grans tenidors i fons d'inversió immobiliària, i s'hi inclouen retocs i arrodoniments a l'alça en l'impost sobre els establiments turístics, sense arribar a les tarifes més cares d'Europa, i en el de begudes ensucrades.

I ara, les despeses
El contingut de la reforma

s'incorpora a l'avantprojecte de la llei d'acompanyament que avui aprovarà el Consell Tècnic de la Generalitat, per tal que en els propers dies rebí l'informe preceptiu del Consell de Treball Econòmic i Social, mentre s'espera que en paral·lel culmini la negociació en l'àmbit de la despesa per poder aprovar aquest text, i l'avantprojecte de llei del pressupost,

IMPACTE RECAPTATORI

IRPF

Impost sobre successions

ITP/AJD

Impost sobre les estades en establiments turístics

Impost sobre habitatges buits

Impost sobre begudes ensucrades envasades

Nou impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient

Emissions de CO₂ vehicles tracció mecànica*

Total

(*) Recaptació subjecta a l'aprovació i modificació de la llei 16/2017, de

en un consell executiu al gener. La idea és que les dues lleis entrin llavors en tràmit parlamentari i al llarg del primer trimestre s'aprovin definitivament.

Les dues parts continuen negociant ara les partides de despesa departamental, que òbviament podran ser més altes per l'augment dels ingressos. Aragonès confia que "el gran esforç" que s'ha fet per atansar posicions tindrà ara continuïtat i es mostrava convençut que hi haurà també acord en les properes setmanes. Ell mateix, de fet, ja va anunciar fa dies mesures que reclamen els comuns com ara la rebaixa d'un 30% en les taxes universitàries, i ahir deixava clar que també té al cap partides per

L'APUNT

A prop o lluny

Carles Sabaté

El pressupost per al 2020 està més aprop amb l'entesa entre el govern –sobretot el sector d'ERC– i els comuns sobre fiscalitat. Però podria estar més allunyat dijous si el TJUE avala que Junqueras esdevingui eurodiputat i facilita que ho siguin Puigdemont i Comín. La cursa electoral a Catalunya podria estar servida si Torra és inhabilitat i el pacte fiscal pot decaure en espera

de les eleccions autonòmiques. La incertesa no hauria de treure valor al pacte, que pot refer un pressupost prorrogat des del 2017 i obrir la porta a altres majories al Parlament. Per això Iceta s'afanya a reivindicar un president per al PSC. Just el dia que s'anunciava la digitalització del llegat de Pasqual Maragall, el precursor del tripartit a Barcelona.

Pressupost

Impacte anual €	Impacte PGC2020 €
18,6	0,0
189,7	47,44
13,17	0,55
20,5	10,3
3,5	0,0
6,37	3,19
145,12	72,56
155,5	38,6
542,64	172,63

variació del projecte de llei de canvi climàtic.

Més figures de fiscalitat verda

L'acord aprovat ahir preveu com a gran novetat la creació d'una nova figura impositiva sobre la producció, emmagatzematge, transformació i distribució d'energia dirigit a grans companyies elèctriques i de telecomunicacions, que tindran expressament prohibit fer-lo repercutir sobre els clients, i que en cap cas afectarà l'autoconsum ni les renovables. La base imposable que es gravarà serà la producció bruta mitjana i l'extensió de les estructures fixes, a més de pals i antenes. Els 145 milions que es preveu recaptar, la meitat ja el 2020, s'afegiran als 155,5 de l'altre gran impost ja inclòs en la llei de canvi climàtic del 2017 –que tot just dijous s'aprovarà al Parlament perquè entri en vigor l'1 de gener– sobre les emissions de CO₂ dels vehicles. Els altres dos nous tributs que preveia aquella llei, sobre les activitats econòmiques que generen diòxid de carboni i sobre les emissions portuàries de grans vaixells, que completaran la fiscalitat verda, continuen en estudi.

dotar les escoles bressol, ara sufragades per diners municipals, i per al pla nacional de la indústria.

Albiach, però, que lamentava que “ha costat molt” assolir una reforma fiscal, advertia que encara són “molt lluny” en àmbits com ara l'educació inclusiva, la sanitat –demana un decret per reduir les llistes d'espera–, els serveis socials, el transport públic i l'habitatge. “Els pressupostos haurien d'arribar al més aviat possible, però fent la feina bé; en les properes setmanes, veurem si podem acostar posicions”, subratllava, per no pressionar-se. Ara, ella sí que pressionava en no desvincular-ho de la investidura de Pedro Sánchez: “Són dues taules diferents, però

tot ajuda; facilitaria també uns pressupostos positius i socials a tot l'Estat”, suggeria, com a element que podria acabar de decantar la negociació.

La líder parlamentària dels comuns, que aclaria que ideològicament continuen “als antípodes” de JxCat i que veu l'acord com “la primera pedra per al govern progressista que Catalunya necessita”, deia que “els pressupostos no poden ser una eina partidista ni electoralista”, i que “la gent no pot quedar desprotegida davant una nova recessió” com la que podria arribar el 2020. A més, en contraposició amb el PSC i Cs, presumia d'una “oposició útil” que ha aconseguit “arrossegar el govern” cap a les seves posicions. ■

Les delegacions dels comuns i de la Generalitat, en la trobada que van mantenir ahir abans de presentar l'acord ■ EFE

JxCat no amaga les seves reticències amb punts de l'acord, però se'l fa seu

■ El retoc de l'impost de successions és la mesura que genera més oposició entre els socis d'ERC ■ La formació també insta a negociar contrapartides amb l'Estat

F. Espiga
BARCELONA

L'acord assolit entre el govern català i els comuns per incrementar la partida d'ingressos del pressupost de la Generalitat de l'exercici 2020 no ha deixat totes les parts implicades igual de satisfetes. És el cas de JxCat, que és soci d'ERC a l'executiu i que ahir, pocs minuts després que es fes pública l'entesa, va voler mostrar el seu recel, ni que sigui parcial i matisat, amb allò pactat. “És una proposta que valdem, perquè aquest país necessita uns pressupostos, tot i que hi ha mesures que no ens fan el pes”, va expressar, a manera de resum, el portaveu de la formació al Parlament, Eduard Pujol. Sense que calgués preguntar-li-ho, ell mateix es va encarregar de detallar que el principal

Les frases

“L'acord no reflecteix al 100% el nostre model de societat, però hi hem de donar suport per responsabilitat”

Eduard Pujol
PORTAVEU DE JXCAT AL PARLAMENT

“Avui [ahir per al lector] Torra i Aragonès són una mica més lluny de l'herència de l'antiga Convergència”

Joan Mena
PORTAVEU DE CATALUNYA EN COMÚ

punt de fricció són els canvis introduïts en l'impost de successions. “No estem d'acord a seguir incrementant-lo... Catalunya continua sent el territori que suporta una fiscalitat més elevada per aquest concepte”, va desgranar Pujol, sintetitzant una posició que, de fet, no agafa ningú a contrapeu. No en va, l'espai polític del centredreta nacionalista català sempre s'ha mostrat obertament contrari a apujar aquest import, en el cas que ens ocupa eliminant-ne bonifi-

cacions existents.

L'augment del tram de l'IRPF per a les rendes superiors a 90.000 euros tampoc agrada a JxCat. En aquest cas, però, la formació no va voler abonar-se a la crítica, ja que aquesta és una proposta que estan disposats a empassar-se amb més sigil i diplomàcia. En aquest punt, i coincidint amb un moment en què s'està negociant la investidura de Pedro Sánchez, Eduard Pujol va assenyalar la conveniència d'incrementar els in-

gressos del nou pressupost a través “de vies alternatives” que són competència de l'Estat, i que són bàsicament dues: flexibilitzar la previsió de déficit per al pròxim exercici i, alhora, comprometre's a abonar el deute que l'executiu de Madrid té amb la Generalitat per múltiples conceptes.

Resposta divergent

Arribats a aquest punt, els grups de l'oposició van reaccionar de manera dispar a l'acord. El PSC assegura que en vol conèixer la lletra menuda abans de pronunciar-se, mentre que el PP veu igualment la legislatura morta i clama eleccions. L'alegria ahir, per als comuns. “Avui [ahir per al lector] Torra i Aragonès són una mica més lluny de l'herència de Convergència”, deia el seu portaveu, Joan Mena. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont, Puig i Comín envoltats dels seus advocats i de mitjans de comunicació al Palau de Justícia de Brussel·les ■ EFE

Bèlgica s'avé a ajornar les euroordres en espera del TJUE

La vista serà el 3 de febrer, quan el tribunal de la Unió Europea ja s'haurà pronunciat sobre la immunitat europarlamentària ■ El 20 de febrer s'examinarà la demanda civil contra Llarena

Natàlia Segura Reventós

Brussel·les

La justícia belga actua amb peus de plom i prefeix que els tribunals de la Unió Europea aclareixin primer si Carles Puigdemont i Toni Comín tenen immunitat europarlamentària abans de prendre cap decisió sobre la seva extradició. En la segona vista per les euroordres el jutge va concedir a la defensa dels dos exiliats electes a l'eurocambra i del l'ex-

conseller Lluís Puig un ajornament del cas fins al 3 de febrer en espera que Luxemburg resolgui si els electes de Junts tenen o no protecció com a eurodiputats.

"És lògic (...) quan encara hi ha pendent una decisió que afecta la nostra immunitat", va defensar ahir Puigdemont, content per aquesta pròrroga atorgada tres dies abans que el Tribunal de Justícia de la UE dicti sentència sobre el cas de la immunitat d'Oriol Junqueras. Un dicta-

men que pot obrir o tancar la porta del reconeixement també a Puigdemont i Comín com a membres del Parlament Europeu. Tots dos tenen pendent una demanda a Luxemburg per reclamar el seu escó i un recurs de mesures cautelars.

Davant la incertesa sobre què farà el TJUE, els belgues van optar per veure primer la resolució europea. I és que, si es confirmés, el Suprem hauria de demanar l'aixecament de la immunitat a l'eurocam-

La frase

"És lògic (...) quan encara hi ha pendent una decisió que afecta la nostra immunitat?"

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

bra perquè Bèlgica pogués tramitar l'euroordre. Una prudència que l'Alt Representant de la UE, Josep Borrell, no veu amb bons ulls. Preguntat sobre

La data

3

de febrer, nova data de la vista concedida pel jutge belga a la defensa dels dos exiliats electes a l'eurocambra.

el cas Puigdemont, va dir: "A Bèlgica les autoritats judicials de Flandes encara no han fet cas d'una euroordre contra una etarra per delictes de sang que hi

continua vivint tranquil·lament. No és estrany que passin altres coses."

Pendents de Luxemburg

Tal com va admetre el mateix Puigdemont ahir, la sentència del cas Junqueras no necessàriament hauria d'afectar "directament" la seva situació i va recordar que ells tenen el seu propi "itinerari" jurídic. Tot i això, el líder de JxCat va admetre que, si el TJUE confirma que la condició d'eurodiputat només s'adquireix pels vots a les urnes i que el jurament de la Constitució no pot ser un requisit per assumir el mandat, com va dir l'advocat general, això tindria repercussions per a ells.

"És evident que ens afectaria, però hem de veure la traducció directa", va avisar. Un cop dictada sentència, s'espera que els tribunals de la UE moguin fitxa en el cas de Puigdemont i Comín i resolguin primer sobre les mesures cautelars i després sobre el fons de la disputa.

Per tant, la seva defensa confia que en un mes i mig Luxemburg "ja s'hagi pronunciat" sobre la immunitat dels exiliats i que el 3 de febrer es paralitzi l'extradició.

Demanda contra Llarena

L'inici del 2020 ve carregat de noves cites judicials, ja que el 20 de febrer la justícia belga també ha convocat una nova vista per la demanda de l'ex-president i els exconsellers contra el jutge instructor de la causa del procés, Pablo Llarena. Fa més d'un any van denunciar el magistrat espanyol als tribunals belgues en considerar que va violar la seva "llibertat d'expressió, els procediments judicials i la presumpció d'innocència" en la instrucció del cas de l'1 d'octubre i que això els va afectar durant la seva estada a Bèlgica. ■

Sentència clau del TJUE per a Puigdemont, Comín i Ponsatí

Les claus
N. SEGURA

El Tribunal de Justícia de la UE dictarà sentència dijous sobre el cas de la immunitat d'Oriol Junqueras. Tant ell com Carles Puigdemont i Toni Comín van guanyar un escó al Parlament Europeu en les eleccions europees del maig, però

l'Estat espanyol els va vetar de la llista d'eurodiputats perquè no van jurar la Constitució.

El TJUE haurà de respondre al Suprem si el líder d'ERC tenia immunitat abans de l'inici de legislatura de l'eurocambra, el 2 de juliol, i si aquesta protecció obligava l'Estat a alliberar-lo perquè pogués jurar la Constitució i adquirir el mandat com a euro-

Puig, Puigdemont i Comín, ahir a Brussel·les ■ ACN

diputat. En la primera fase judicial, l'advocat general va obrir la porta a reconèixer la immunitat de Junqueras i va defensar que el requisit de la carta magna no pot ser determinant per obtenir la condició d'eurodiputat. Si el TJUE ho confirma, de retruc això afectaria Puigdemont, Comín i Clara Ponsatí si el Regne Unit se'n va el 31 de gener de la

UE) perquè ells tampoc han ocupat l'escó pel jurament de la Constitució. Per contra, si Luxemburg no es pronuncia sobre aquest requisit addicional espanyol, els electes de Junts tenen pendents unes mesures cautelars i una demanda al respecte amb l'esperança d'entrar al Parlament Europeu més de mig any després de guanyar els comicis.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Despullant el Suprem

UNANIMITAT • La degana dels advocats de Barcelona comparteix amb els lletrats dels independentistes catalans que la sentència és “injusta i desproporcionada” **AVÍS** • Alerten que el Tribunal de Comptes pot castigar ara els consellers absolts

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Col·legi d'Advocats de Barcelona (Icab) ha trigat a ser el marc d'unes jornades de debat rigorós vers la sentència del Tribunal Suprem als independentistes catalans, i ahir ho va complir en un atapeït programa. La degana de l'Icab, Maria Eugènia Gay, va afirmar, en la darrera ponència amb responsables de sindicats i empresaris, que la resolució és “injusta i desproporcionada”, que “no respon a les necessitats de Catalunya” i en nom de la junta de govern de l'Icab i d'altres institucions va defensar que és “inevitable reprendre el diàleg”. Els penalistes i defensors d'alguns dels independentistes condemnats, Jordi Pina, Olga Arderiu i Àlex Solà, i Rafael Entrena pel que fa al delictes de malversació, van despullar i van fer un vestit nou als set magistrats de l'alt tribuna espanyol, dirigits pel magistrat Manuel Marchena.

“Han estat tres judicis en un: contra el govern català, contra la societat civil i contra la inviolabilitat parlamentària, que ha fulminat”, assegurava Solà, de l'equip de defensa del president d'Òmnium, Jordi Cuixart. “En aquest privilegi molt agre”, confessava Solà, “la lectura com a jurista de la sentència és que el Suprem ha fet de Tribunal Constitucional polític”. Pina va afirmar: “El més dolorós en aquest cas és dir-li, als teus clients, que els jutges no són imparcials, quan sempre has cregut en la justícia.” Amb les seves expressions directes, Pina hi va afegir que, si els 40.000 ciutadans concentrats a Economia haguessin volgut assaltar-la, “els agents de la

Els penalistes Jordi Pina, Olga Arderiu i Àlex Solà, en el debat sobre la sentència del Suprem al Col·legi d'Advocats, ahir ■ JUANMA RAMOS

Guàrdia Civil haurien sortit en calçotets”, i va culpar el fiscal Javier Zaragoza i el tinent coronel de la Guàrdia Civil Daniel Baena d'idear tota la causa amb una investigació abans del 2017 i a l'Audiència Nacional. Olga Arderiu va moderar el primer debat i com a defensora de Carme Forcadell va sostenir que se l'havia condemnat a 11 anys i mig de presó per tres piulades, i que hauria de ser jutjada amb els companys de la mesa, “ja que van votar el mateix”. Tots tres van coincidir a dir que una greu falta del Suprem és que no argumenta les penes que imposa de manera individual, “un fet –van dir– que sempre critica a tribunals inferiors, en recursos”.

El catedràtic de dret penal de la Universitat de Castella-la Manxa i

especialista en el delictes de rebel·lió, Nicolás García Rivas, va fer una ponència ben didàctica amb fets històrics. “La Setmana Tràgica del 1909, amb la crema d'esglésies, va ser una revolució social però no es volia canviar l'Estat, per tant seria un delictes de sedició, mentre que la declaració de l'Estat català, del 1934, amb trets, sí que seria una rebel·lió”, va exposar García Rivas per diferenciar que el 1995 el legislador va separar la sedició i la va encaixar en els delictes contra l'ordre públic, mentre que la rebel·lió és contra la Constitució i l'Estat. “El Suprem amb la sentència interpreta la sedició com un delictes polític, com en el segle XIX”, va afirmar García, que va apostar perquè aquest delictes desaparegui del Codi Penal “en de-

6 anys. En aquests últims anys de resolucions del Tribunal de Comptes, en cap cas s'ha acceptat la indefensió sol·licitada pels demandants, segons el penalista Rafael Entrena. Hi afegeix que en un 94% dels casos es nega el recurs de cassació de resolucions del Tribunal de Comptes al Suprem.

fensa de la llibertat de tots els espanyols”, ja que no existeix en la majoria de països europeus.

L'advocat Rafael Entrena va fer l'exposició més tècnica vers la condemna per malversació, que va qualificar de “contradictòria”, ja que “inclou conceptes pressupostaris i comptables gens entenedors”, i hi va afegir que com a molt es podria haver castigat per temptativa de malversació. Entrena va alertar que la responsabilitat civil s'ha derivat perquè la fixi el Tribunal de Comptes, “els consellers ara absolts per aquest delictes poden ser condemnats com a responsables comptables”. El penalista va criticar el funcionament d'aquest tribunal que “sembla –va dir– preconstitucional i és una trituradora”. ■

El Parlament Europeu espera la sentència de Luxemburg per actuar

Redacció
BARCELONA

El president del Parlament Europeu, David Sassoli, ha assegurat al president del Parlament de Catalunya, Roger Torrent, que ha “pres nota” de l'opinió de l'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE),

amb seu a Luxemburg, sobre el cas d'Oriol Junqueras. Es tracta de la resposta a dues cartes anteriors enviades per Torrent en que l'instava a no desentendre's “de l'anomalia democràtica” que, segons el seu parer, comportava la situació de Junqueras, però també d'altres eurodiputats catalans elegits en

les darreres eleccions europees, com Carles Puigdemont i Toni Comín. Sassoli li ha assegurat que espera la sentència del Tribunal de Luxemburg, que es farà pública dijous. En la carta, subratlla a Torrent que, sense “la necessària notificació formal per part de les autoritats espanyoles competents”

pel que fa a les actes de Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín, “no hi ha cap possibilitat” per al Parlament de verificar les credencials ni de donar-los l'acta a l'Eurocambra. És per això que el president del Parlament Europeu insisteix que esperen la decisió final del TJUE sobre Junqueras. ■

El president del Parlament Europeu, David Sassoli ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crida del Tsunami a una mobilització en gran format

Projecta els seus cartells a la catedral de Girona, en posa dos en espais naturals i sis en parades de bus de Barcelona

M.R.
BARCELONA / GIRONA

El Tsunami Democràtic va mostrar ahir el seu nou lema: "Canviem l'estat de les coses. No-violència, desobediència civil", i ho va fer en tres accions contundents i molt vistoses. Una de les accions va ser la projecció del cartell en una de les parets de la catedral de Girona i a la fàbrica, també de Girona, de Nescafé. Les projeccions es van dur a terme a la nit, que va ser quan va tenir efecte.

Ja de matí es van poder veure dos cartells amb el mateix lema però en un altre format, en aquest cas van ser dues pancartes gegants que van aparèixer a la Torre Salvana, de Santa Coloma de Cervelló, i al castell de Castellet, a Sant Vicenç de Castellet. Final-

La data

16 h

Hora de demà, dia 18, en què està convocada la gran concentració del Tsunami Democràtic al voltant del Camp Nou

ment un tercer format van ser uns cartells més petits que van ser col·locats a les marquesines publicitàries de sis parades d'autobús de Barcelona. En aquest cas el lema era diferent: "18-D: Drets, llibertat, autodeterminació. Spain sit and talk (Espanya, seu i parla)." En el mateix cartell es convoca la ciutadania a concentrar-se demà al Camp Nou.

L'Ajuntament de Barcelona va retirar al migdia

aquesta publicitat del Tsunami, que no s'havia contractat. Un dels primers a adonar-se de la col·locació de la publicitat va ser el regidor del PP Óscar Ramírez, que va denunciar la presència dels anuncis a través de Twitter i va instar l'alcalde a treure'ls.

En els cartells col·locats a Barcelona, el Tsunami Democràtic convoca a una gran manifestació -anunciada fa dies- amb motiu del clàssic de futbol: el partit Barça-Real Madrid que s'ha de jugar al Camp Nou i que les autoritats futbolístiques espanyoles van suspendre en el seu dia, poc després de saber-se la sentència contra els presos polítics, per por d'aldarulls. Ahir Barça i Madrid preparaven el dispositiu perquè els jugadors poguessin arribar al camp. ■

Anuncis de la convocatòria: en una marquesina de bus a Barcelona, projectat sobre la catedral de Girona i penjat al castell de Castellet de Sant Vicenç de Castellet ■ EFE / EPA

La fiscal de l'1-O es despista amb el grup criminal

L'Audiència de Barcelona dona per desert el recurs per afegir aquest delictes

Mayte Piulachs
BARCELONA

La fiscalia de Barcelona no ha canviat el seu criteri amb què acusa d'organització criminal els 28 càrrecs públics i empresaris investigats en el jutjat d'instrucció 13 de Barcelona per haver muntat el referèndum de l'1-O, malgrat que el Suprem ho ha descartat per als líders.

El que ha passat és que l'Audiència de Barcelona ha declarat desert el recurs que va presentar la fiscalia contra la decisió de la magistrada del jutjat 13 de Barcelona de no acceptar aquest delictes perquè la fiscalia encarregada de la causa, amb el reforç de dos fiscals anticorrupció, es va despistar i "no compareix en el termini fixat per sostenir el recurs", segons una resolució del secretari judicial de la secció 2 de l'Audiència, datat el 27 de novembre passat, i li dona un termini de tres dies per presentar un recurs.

Un votant en una escola de Sant Andreu de Barcelona en el referèndum de l'1-O del 2017 ■ ORIOL DURAN

Gairebé un mes abans, el 6 de novembre passat, la fiscal del cas indicava al lletrat de l'administració de justícia que en aquests casos, amb delictes perse-

guibles d'ofici, la fiscalia va a banda de les parts personades i no requereix que comparegui per sostenir el recurs. Amb tot, el fet que el Suprem hagi descartat

La Guàrdia Civil sabia que aniria al Quercus

El sergent de la Guàrdia Civil que va rebre l'impacte d'una cadira quan es disposava a entrar a l'institut Quercus de Sant Joan de Vilatorrada l'1-O va declarar ahir al jutjat d'instrucció 2 de Manresa, com a testimoni, que van saber que el cos actuaria al centre dos dies abans. L'advocat dels veïns, David Casellas, va explicar a l'ACN que és una revelació "important", ja que fins ara "sempre s'havia dit que els agents s'havien reagrupat el mateix dia i des d'allà se'ls havia dit on havien d'anar".

l'acusació d'organització criminal que feia Vox contra els independentistes catalanes dona poc recorregut a l'acusació, segons fonts judicials. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

L'abstenció a la investidura

Pablo Casado i Inés Arrimadas van comprovar ahir oficialment i de primera mà que Sánchez té altres plans per a la investidura. El líder del PP i la líder provisional de Ciutadans aposten per una legislatura curta i traumàtica. Sánchez és el candidat sense de moment haver estat investit. Fet que ara més que mai depèn d'una abstenció d'ERC. Esquerra no es pronunciarà fins que hagi acabat el seu congrés de dissabte i sàpiga dijous el futur judicial d'Oriol Junqueras, que podria fer canviar el curs polític, malgrat que cada dia es fa més difícil creure en les agendes judicials. Es desconeix el detall del preu que pagarà Sánchez per la possible abstenció d'ERC. De moment, ni condicions especials per als presos, ni pacte fiscal, ni possibles acords per a un referèndum d'autodeterminació. L'acord haurà d'ésser material en format peix al cove amb infraestructures i liquiditat. La dificultat dels nous òrgans d'ERC per poder assolir un acord material d'aquestes característiques rau en el fet d'haver d'explicar a la militància i als seus votants que en l'acord de manera immediata no es visualitzarà res. A ERC, li cal l'abstenció de JxCat per poder tirar endavant un acord. Li cal una justificació més global de l'independentisme. La trucada d'aquest matí de Sánchez a Torra està voltada de teatre i no aportarà res positiu. La trucada arriba tard i és massa pròxima a una campanya de repetició electoral en què Sánchez va fer servir d'ase dels cops al president de la Generalitat. Per JxCat, Sánchez és víctima de les seves afirmacions en període electoral com ara quan va assegurar que en cas de ser president el primer que faria seria portar Puigdemont a Espanya perquè el jutgesin. Afirmacions que li van donar vots a Espanya i ara li treuen els dels parlamentaris de JxCat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PP i Cs deixen Sánchez en mans d'ERC definitivament

▣ Casado i Arrimadas afermen el no al govern "comunista" tot i lamentar que depengui de Rufián i poder anorrear-lo si donen tretze abstencions ▣ Vilalta avisa el PSOE que no admet cap "xantatge"

David Portabella
MADRID

Tant Pablo Casado (PP) com Inés Arrimadas (Cs) diuen en públic que no volen que Pedro Sánchez depengui d'ERC, però, tot i que només necessitarien donar tretze abstencions per anorrear els de Gabriel Rufián i numèricament és senzill perquè Cs té 10 escons i el PP en té 89, ahir ho van fiar tot a deixar el president en funcions en mans dels republicans. En una doble reunió forçada per Sánchez al Congrés per certificar que a la seva dreta hi té un Stop i un carter sense sortida, els 45 minuts amb el líder del PP –tots dos amb les cares més seriosos que mai– i els 70 minuts amb Arrimadas van desfer l'opció d'un pla B si fracassés la negociació amb ERC. "El PP no pot blanquejar un govern comunista", avisava Casado.

Que la cita de Sánchez i Casado no desencallaria la investidura es va veure aviat en els rostres greus i distants de tots dos, que ni

van somriure als fotògrafs ni van desplegar cap paper a la taula de la reunió, com si no tinguessin res a intercanviar ni a retenir del que s'havien de dir.

Certificat des de la presó
Després de reprotxar-li que no li hagi trucat des del 10-N, Casado es va limitar a escoltar el prec de Sánchez d'una abstenció – "li he preguntat cinc vegades si l'únic que ens proposava era abstenir-nos per formar un govern comunista"– i no va oferir-li res per evitar el poder d'ERC. "Sánchez ha intentat que el PP sigui una coartada per a una decisió lliure que ha pres", sosté el líder del PP. "L'únic que està esperant és el certificat lacrat des de la presó", va reblar al·ludint a l'aval d'Oriol Junqueras des de Lledoners. Per Casado, exigir-li a ell que s'abstingui "seria com demanar al PSOE que s'abstingués per fer un govern del PP amb un vicepresident de Vox".

També enrocada en el no, Arrimadas no es va vo-

Lastra cita Borràs, la CUP i Bildu

Amb un repartiment de papers en què el president Pedro Sánchez es reuneix amb els líders de la dreta que afermen el no –Pablo Casado (PP) i Inés Arrimadas (Cs)– mentre que ella lidera cites que podrien portar els sí o les abstencions, Adriana Lastra inicia avui una tanda i rebrà Laura Borràs (JxCat), Mireia Vehí (CUP) i EH Bildu.

Si bé en el cas de JxCat

ler donar per vençuda en públic a l'hora de conduir Sánchez al que Cs bateja com a "via Arrimadas", que ella no anomena amb el seu nom, sinó que en diu "la via dels 221 escons". La paradoxa de Cs és que ha posat a un pacte el nom de la dona que encara no és ni líder del partit –el líder és Manuel García Bofill, el president de la gestora– i ella és del tot prescindible, perquè si el PSOE pactés amb el PP sumarien 211 escons i els 10 de Cs no hi pesarien gens. En la prime-

ra cita que té amb Sánchez, la portaveu de Cs al Congrés no es va intercanviar amb ell ni una paraula durant la salutació i va expressar el desig que el president en funcions "fracassés amb el govern Frankenstein amb ERC" i "no tingui més remei que seure i acceptar la via constitucionalista". Cs podria votar-hi a favor i eclipsar ERC, però Arrimadas no en vol pagar el cost en solitari sense mutualitzar-lo amb el PP. "Sánchez utilitza Casado com a excusa per evitar la

via 221 i Casado utilitza Sánchez per al mateix", assenyala Arrimadas, aliena a la irrellevància aritmètica de Cs.

A Sánchez, però, la cita doble d'ahir li servia com a blindatge final davant els barons que li reprotxen buscar ERC i no el PP i Cs. Paradoxalment, Sánchez s'ha reservat per a ell les úniques dues cites que li diuen no, la de Casado i la d'Arrimadas, i delega en Adriana Lastra i el seu equip les cites disposades a aplanar-li la investidura.

Contactes sense reunió

Després que el negociador del PSOE José Luis Ábalos reivindicés la pressa per exigir a ERC una firma aviat per tenir Sánchez investit i després donar forma a la mesa, la republicana Marta Vilalta alertava que "el xantatge a ERC no funciona" i que dialoguen i negocien per "conviccions" sobre el que pertoca i no a canvi d'una investidura. Després de tres reunions públiques –dues a Madrid i una a Barcelo-

Les frases

“Abstenir-me jo seria com demanar al PSOE que s'abstingués amb un govern del PP i Vox a la vicepresidència”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“Si fracassa el govern Frankenstein, no tindrà més remei que seure i acceptar la via constitucionalista”

Inés Arrimadas
PORTAVEU DE CS AL CONGRÉS

“Si no volen que el govern depengui d'ERC, ho tenen fàcil: que el PP s'abstingui i que Cs hi voti a favor”

Adriana Lastra
PORTAVEU DEL PSOE AL CONGRÉS

“El xantatge a ERC no funciona. Poden pressionar i amenaçar tant com vulguin”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

na– i una de secreta, els negociadors no preveuen cap cita pública aquesta setmana. Però fonts de la negociació indiquen que el contacte telefònic i l'intercanvi de documents és constant al marge de no repetir ara la fotografia de Gabriel Rufián. Josep Maria Jové i Vilalta asseguts amb Ábalos, Lastra i Salvador Illa en vigílies de fites clau com ara el pronunciament de dijous del Tribunal de la Unió Europea i el 38è congrés d'ERC del cap de setmana.

Abans d'apostar per ERC, Lastra va carregar contra el PP i Cs: "Si volen que no es depengui d'ERC, ho tenen molt senzill: que el PP s'abstingui i que Cs hi voti a favor. Abstenir-se en la investidura és compatible amb la voluntat de fer oposició a partir de l'endemà. El PSOE ho va fer el 2016 amb Rajoy i va fer oposició fins al punt de presentar una moció de censura." EL prec de Lastra té un però: ho demana en nom d'un Sánchez caracteritzat pel "no és no" a Rajoy i ella mateixa s'abstenia dient en veu alta "per imperatiu". Tot i el secretisme actual sobre la mesa i el que es negocia, Lastra promet que l'acord serà públic i dins la "seguretat jurídica" –terme fetitxe de la cimera de Pedralbes– i "dins les normes i la Constitució". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Iceta lamenta les crítiques dels barons del PSOE sobre el diàleg per la investidura

■ El líder del PSC ha negat cap xantatge i que s'oposin a les negociacions amb els republicans ■ Adverteix que l'alternativa a Sánchez no vol dialogar

Redacció
BARCELONA

El primer secretari del PSC ha demanat "respecte" als barons territorials del PSOE per les negociacions que els socialistes estan mantenint amb ERC perquè facilitin la investidura de Pedro Sánchez com a president espanyol. El líder del PSC relativitza les crítiques de líders del PSOE com els presidents d'Aragó, Javier Lambán, i Castella-la Manxa, Emiliano García-Page, i ha negat que s'hi "oposin". "Estan prenent precaucions", ha dit. Iceta va defensar també la intervenció del secretari d'organització del PSOE i ministre de Foment en funcions, José Luis Ábalos, que diumenge tancava el catorzè congrés del PSC. Ábalos va instar ERC a tancar un acord "de seguida" i va advertir-los que sense investidura no hi ha "possibilitat per al diàleg" amb el govern espanyol.

Una advertència que la portaveu d'ERC, Marta Vilalta, interpretava com a "xantatge"; però segons Iceta "això no és xantatge; és veure el que hi ha". I és que pel líder del PSC l'alternativa a un executiu espanyol

Miquel Iceta en la roda de premsa després de la comissió executiva del PSC ■ ACN

La frase

“L'alternativa a un govern de Sánchez és una majoria que no vol ni sentir a parlar de diàleg”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

nyol liderat per Pedro Sánchez és una altra repetició electoral o "una majoria que no vol ni sentir a parlar de diàleg", en referència a la suma que podrien buscar el PP, Vox i Cs. "Creiem

que la repetició de la jugada seria molt negativa, sobretot quan el partit que va guanyar les eleccions va guanyar les municipals, les autonòmiques en molts llocs i les europees", va dir Iceta, que considera "lògic" que Sánchez vulgui parlar amb els presidents de les comunitats autònomes abans d'intentar ser investit. "Aquí tots hem de fer un esforç", va concloure.

En una roda de premsa després de la primera reunió de l'executiva del partit després del congrés del cap de setmana, el líder so-

cialista va donar per fet que les pròximes eleccions al Parlament seran un duel entre ERC i els socialistes. "O són ells o som nosaltres", va dir.

El PSC va nomenar ahir la seva comissió permanent, formada per onze membres, després d'assegurar que han "demostrat" que estan capacitats per ser "l'alternativa a l'actual govern". Iceta va criticar que encara no s'hagin presentat els pressupostos al Parlament, tot i que així ho estableix la llei de finances de Catalunya. ■

El tall de l'AP-7 a l'altura de Salt, el 13 de novembre, on Mossos i Policia Nacional desallotgen els manifestants ■ MANEL LLADÓ

Nou citacions més pel tall de l'AP-7 a Salt

La Policia Nacional ha citat a declarar com a mínim nou persones pel tall de l'AP-7 a Salt (Gironès), convocat des del Tsunami Democràtic. El col·lectiu d'advocats Alerta Solidària, que ho va difondre a través de Twitter, va criticar que "un cop més, el govern i Miquel Buch col·laboren amb la policia contra les manifestacions independentistes". El bloqueig de l'autopista va començar el 12 de novembre al vespre i es va allargar fins al matí següent.

Els Mossos van desallotjar els manifestants a les deu del matí, i la tensió, aleshores, es va traslladar pels carrers de Salt. Aquestes nou citacions se sumen a les quatre detencions, també arran del mateix tall, que els Mossos van fer la setmana passada a Pineda i a Arenys de Mar (Maresme). Dijous s'ha convocat una concentració de suport als investigats davant la comissaria de la Policia Nacional a Girona. ■ E. ROBRES

Manuel Valls registra el partit per al Parlament

Barcelona pel Canvi, la formació de Manuel Valls que per ara té representació a l'Ajuntament de Barcelona, ha registrat els seus nous estatuts al Ministeri de l'Interior per concórrer a les pròximes eleccions a la Generalitat de Catalunya, segons recull Efe. La formació va enviar divendres la documentació i ara Interior té 20 dies per inscriure les noves actes, segons va confirmar la secretària general, Eva Parera. ■ REDACCIÓ

Els lletrats del Parlament volen prudència al TC

Els lletrats del Parlament han demanat al Tribunal Constitucional (TC) que "no amplifiqui innecessàriament el conflicte" amb l'Estat i li han reclamat que actuï amb "més prudència" i eviti els incidents d'execució "quan realment no és necessari". Els serveis jurídics de la cambra han enviat les seves al·legacions al TC pels incidents d'execució per la moció de la CUP-CC sobre l'autodeterminació, recull l'ACN. ■ REDACCIÓ

PER NADAL REGALA EXPERIÈNCIES
VIATGES EN GRUP 2020

EXCLUSIU de
Viatges Ter
Disseix per viatjar

Islàndia
Març 2020

Moscú i
St Petersburg
Maig 2020

Nova Zelanda
Novembre 2020

BONES FESTES!!

Informa't!
VIATGES TER Carrer Barcelona, 3 - 17001 GIRONA - Tel. 972 223 676 - www.viatgester.com